

התובעת :

עידו מטיס, ת.ז. 32400681

מקיבוץ משמרות 3784000

טלפון : 054-5818184

באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ.ר. 62254)

ו/או יגאל רסקין

מרחוב אבא הלל 7, רמת גן

טל' : 03-7412358 פקס' : 077-3180983

דוא"ל : Office@freiberg-law.com

– נ ג ד –

הנתבעת :

מועצה מקומית פרדס חנה כרכור

מרחוב דרך הבנים 20, פרדס חנה

טל' : 077-9779735

דוא"ל : m.noaa@pardes-hanna-karkur.muni.il

מהות התביעה :

נזיקין – נזקי גוף

סכום התביעה :

אינו ניתן להערכה.

סכום אגרת

בית המשפט :

819 ₪ (לפי ס' 34 בתוספת 2 לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007).

תיקים קשורים :

לא קיים הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה.

כתב תביעה

הזמנה לדין

הואיל והתובע הגיש כתב תביעה נגדך, המצורף בזאת, את מוזמנת להגיש כתב הגנה בתוך 60 ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.

לתשומת ליבך, אם לא תגישי כתב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

א. תיאור תמציתי של בעלי הדין:

1. הנתבעת הינה רשות מקומית/מועצה אזורית הפועלת על פי דין, אשר בכל הזמנים הרלבנטיים לתביעה זו היתה הבעלים ו/או המחזיקה ו/או האחראית לתחזוקת המדרכות והכבישים בתחום שיפוטתה.
2. התובע, יליד 6.6.1975 נפגע כתוצאה ממפגע אשר מצוי בשטח ובאחריותה של הנתבעת.

ב. הסעד המבוקש:

3. התובע נפגע בתאונה כתוצאה מרשלנותה של הנתבעת, במעשה או במחדל, ו/או כתוצאה מהפרת חובות חקוקות על ידה ועל כן עותר התובע לפצותו בגין הנזקים שנגרמו לו.
4. לאחר התאונה ומחמת תוצאותיה, התובע אשר שימש כמנכ"ל חברה נפלט ממעגל העבודה, הוא מתקשה בביצוע עבודתו הכרוכה מעצם טיבה וטבעה בישיבה ממושכת, נזקק להפוגות ממושכות במהלכה ונגרמו לו הפסדי שכר.
5. מאז התאונה ומחמת תוצאותיה מוגבל התובע בביצוע פעולות יומיומיות שונות הוא נזקק למעקב רפואי, טיפולים, עזרת הזולת ויזקק לאלה גם בעתיד.
6. עקב התאונה ותוצאותיה, בשים לב לאופי הפגיעה, מתקשה התובע בניידות ונזקק להוצאות בגין עזרת הזולת והוצאות נסיעה מוגברות.

1. להלן פירוט נזקי התובעת:

א. נזק מיוחד:

250,000 ₪	(1) הפסדי השתכרות/גריעה מכושר ההשתכרות בעבר-
38,000 ₪	(2) עזרת הזולת בעבר –
22,000 ₪	(3) הוצאות רפואיות ופארה רפואיות ונסיעות לטיפולים בעבר –
16,300 ₪	(4) הסעות מיוחדות ושימוש מוגבר במוניות בעבר –

ב. נזק כללי:

כב' בית המשפט מתבקש לפסוק לתובע פיצוי הולם בגין נזקיו, בין היתר, בראשי הנזק הבאים:

(1) הפסדי השתכרות בעתיד, על-פי מידת מוגבלותו התפקודית של התובע, או, לחילופין, בהתאם לשיעור נכותו הרפואית, לרבות הפסדים בתקופת הפנסיה.

(2) עזרת הזולת בעתיד.

(3) הוצאות רפואיות ופארה-רפואיות ונסיעות לטיפולים בעתיד.

(4) הסעות מיוחדות ושימוש מוגבר במוניות בעתיד.

(5) פיצוי בגין נזקיו הלא ממוניים של התובע.

ג. תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה:

2. בתאריך 24.9.23, עת רכב על אופניו ברחוב דרך הבנים, בפרדס חנה, נתקל התובע במפגע בדמות בור במדרכה והתובע נפל, נחבט ברצפה ונחבל בגופו (להלן: "התאונה").

רצ"ב תמונות המפגע, מסומנות "כנספח 1".

3. התובע יטען כי המדובר הוא בחפץ מסוכן אשר היה בבעלות ו/או בשליטת הנתבעת ומן הטעם הזה על הנתבעת להוכיח כי לא באשמה אירעה התאונה.

4. התובע יטען, כי אינו יודע ולא יכול היה לדעת מה היו הסיבות המדויקות שגרמו לתאונה, כי התאונה נגרמה כתוצאה מחפץ שהיה בשליטתם המלאה של הנתבעים, וכי עצם אירוע התאונה מתיישב עם מסקנה של התרשלות מצד הנתבעים יותר מאשר עם מסקנה הפוכה, ועל כן, על הנתבעים הנטל להוכיח, כי לא באשם של הנתבעים 1 - 2 אירעה התאונה.

5. לחילופין, יטען התובע, כי התאונה אירעה מחמת הפרת חובות חקוקות ע"י הנתבעת ו/או עקב התרשלותה, אשר באו לידי ביטוי, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים הבאים:

(א) לא דאגה ו/או לא פיקחה על המדרכות ולא דאגה להסיר מכשולים/מפגעים.

(ב) לא דאגה לבטיחות התשתיות המוצבות בעיר.

(ג) לא ביצעה ביקורות ובדיקות על מנת לוודא את תקינות המדרכות ושבילי הגישה.

(ד) לא דאגה לתקינותן ולתחזוקתן הראויה התשתיות העירוניות, למרות שצפתה או צריכה הייתה לצפות שהולכי הרגל עלולים להיפגע מהמפגע.

(ה) לא הזהירה את הולכי הרגל מפני המפגע.

(ו) לא דאגה להסרת המפגע.

(ז) לא דאגה לגדר את המפגע.

(ח) לא עשתה דבר או לא עשתה די למניעת התאונה.

(ח) נהגה בחוסר זהירות ו/או בחוסר אכפתיות.

(ט) לא נהגה כפי שעיריה סבירה וזהירה הייתה נוהגת בנסיבות דומות.

(י) הפרה את חובותיה החקוקות בסעיפים 235, 249 (29) לפקודת העיריות (נוסח חדש).

6. בשים לב לכך שהמדובר היה בערב יום כיפור, התובע אשר היה כאוב מאוד, נטל טיפול תרופתי בתקווה כי הכאבים יחלפו ולא יצריכו אשפוז. לאחר מנוחה ונטילת משככי כאבים בבית, משלא חלה הטבה, אלא החמרה בכאבים והגבלה בתנועות הגב התחתון עם קושי ניכר בתנועה, פנה לקבלת טיפול במרכז הרפואי "הלל יפה" בחדרה.

7. בבית החולים אובחנו, חבלות, רגישות והגבלה בטווחי תנועה בגב תחתון, ובוצעה לו בדיקת הדמיה, אשר הדגימה שבר דחיסה בחוליה L1, הוצגו ללקוח אופציות טיפוליות, שמרנית אל מול התערבות כירורגית. התובע בחר לנקוט בטיפול שמרני נוכח הסיכון בהתערבות ניתוחית ושחרר בהנחיה לקיבוע אזור השבר באמצעות חגורת שבר (מחוך ג'ואט) תוך הנחייה לנטילת משככי כאבים, פיזיותרפיה, הידרותרפיה, המשך טיפול שמרני ומנוחה של חודש ימים.

8. התובע המשיך לסבול מכאבים בגב, כאבים שגרמו לו לקושי משמעותי בתפקוד, קושי בתנועה, ישיבה והליכה, הוא ביצע סדרת טיפולי פיזיותרפיה ורפואה משלימה, נוכח דחיפות הטיפול ובשים לב לחבלותיו נאלץ התובע לפנות למסגרת פרטית, חרף הטיפולים לא הושגו המטרות, התובע נותר עם כאבים והגבלה בתנועות הגב התחתון והוחלט להפנותו לביצוע המשך טיפול בניית תוכנית טיפולית והמשך נטילת משככי כאבים.

רצ"ב תעודות רפואיות, מסומנות "כנספח 2".

9. ד"ר יחזקאל טיטיון, מומחה בכירורגיה אורתופדית, אשר בדק את התובע קבע כדלקמן:

" מר מטיס עידו כיום בן 49 נפגע בגב התחתון בתאונה שארעה לו בתאריך

24.09.2023

אובחנו כי סובל מכאבי גב תחתון עם שבר בגוף חוליה L1, טופל שמרנית.

בעקבות ובגין הפגיעה הנ"ל מר מטיס סובל כיום מכאבים בגב תחתון, מוגבל בתנועות, מתקשה בהרמת משאות ומאמצים, מתקשה בישיבה ממושכת, עמידה ממושכת, הליכה ממושכת ומאמצים, לא יכול לבצע פעילות ספורטיבית אליה היה רגיל, בבוקר כשקם סובל מכאבים קשים ומתקשה בקימה, לעיתים סובל מכאבים בלילה המעירים אותו משינה. מתקשה בתפקודו בבית ותפקודים אישיים שונים.

מר מטיס מציין כי עובר לתאונה הנידונה לא סבל מכל כאב או מגבלה בגב התחתון ולא היה מוגבל בתפקודו, לכן אני קובע קשר סיבתי כגרימה, בין מצבו כפי שמתואר לעיל, לפגיעה בתאונה הנידונה מתאריך 24.09.2023. בבדיקה שביצעתי למר מטיס לצורך עריכת חוות דעת זאת מצאתי כי קיימת אצל מר מטיס פגיעה בגב התחתון הגורמת לו למגבלה וכאב בתנועות ע"ש מותני ובבדיקות הדמיה ניתן לראות מצב לאחר שבר בגוף חוליה L1..

10. ד"ר טיטון קבע את נכותו כדלקמן:

" למר מטיס עידו נגרמה נכות זמנית בגין הפגיעה בתאונה הנידונה מתאריך 24.09.2023, בהתאם לכך אני קובע בגין הפגיעה הנ"ל -
- 100% נכות זמנית מיום התאונה בתאריך 24.09.2023 עד לתאריך 22.12.2023, סה"כ 90 ימים.
- נכות זמנית בשיעור 50% מתאריך 23.12.2023 עד תאריך 21.03.2024, סה"כ 90 ימים.
- נכות זמנית בשיעור 30% מתאריך 22.03.2024 עד תאריך 19.06.2024, סה"כ 90 ימים.
- למר מטיס עידו נותרה נכות צמיתה בגין הפגיעה בתאונה הנידונה מתאריך 24.09.2023. בהתאם לכך אני קובע בגין הפגיעה הנ"ל -
- בגין הפגיעה המותנית הגורמת למגבלת תנועה קלה וכאבים בע"ש מותני, לפי סעיף 37 (7) (א'), בקובץ תקנות המל"ל - 10%.
בגין שבר גוף חוליה L1, לפי סעיף 37 (8) (א'), בקובץ תקנות המל"ל - 5%.

- סה"כ נותרה למר מטיס עידו, בעקבות ובגין הפגיעה בתאונה מתאריך 24.09.2023, נכות צמיתה משוקללת בשיעור 14.5%, החל מתאריך 20.06.2024.
רצ"ב חוות דעת ד"ר טיטון, מסומנת "כנספח 3".

11. מאז התאונה סובל התובע מכאבים והגבלה בתנועות הגב התחתון, מקושי בתפקוד היום יומי, מקושי בהרמת משאות, מקושי בכיפוף מקושי בעמידה

וישיבה ממושכות, מקושי וצליעה בהליכה, מקשיי הירדמות, מכאבים המעירים משינה, והטיפולים בו צפויים להימשך גם בעתיד.

12. התובע אשר עובר לתאונה שימש בתפקיד מנכ"ל מצא עצמו מחוץ למעגל עבודה בעטיה של התאונה, הוא מתקשה בביצוע עבודתו, נזקק להפוגות ממושכות במהלכה ונגרמו לו הפסדי שכר וכך גם בעתיד.

13. מאז התאונה ומחמת תוצאותיה מתקשה התובע בניהול משק ביתו ובביצוע פעולות יומיומיות, הוא נזקק לעזרת הזולת באופן מוגבר ויזקק לה גם בעתיד.

14. מחמת התאונה ותוצאותיה נגרמו לתובע הוצאות בגין נסיעות מיוחדות ומוניות והוא יזקק להוצאות אלה גם בעתיד.

ד. העובדות המקנות סמכות לבית המשפט:

15. הנתבעת חייבת לפצות את התובע בגין אחריותה לתאונה כמפורט לעיל.

16. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין, הכל לפי תכנון והקשרן.

17. לבית משפט נכבד זה הסמכות לדון בתביעה על פי מהותה, ערכה ומקום ניהול עסקי הנתבעת.

אשר על כן, מתבקש כב' ביהמ"ש להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה, לפצות את התובע כמפורט לעיל, בצירוף ריבית חוקית מירבית והפרשי הצמדה מלאים מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל, ולרבות הוצאות המשפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ.

אריאל פרייברג, עו"ד
ב"כ התובע